

«Ha estat molt dur pel desglaç, però he aconseguit l'objectiu i tornar»

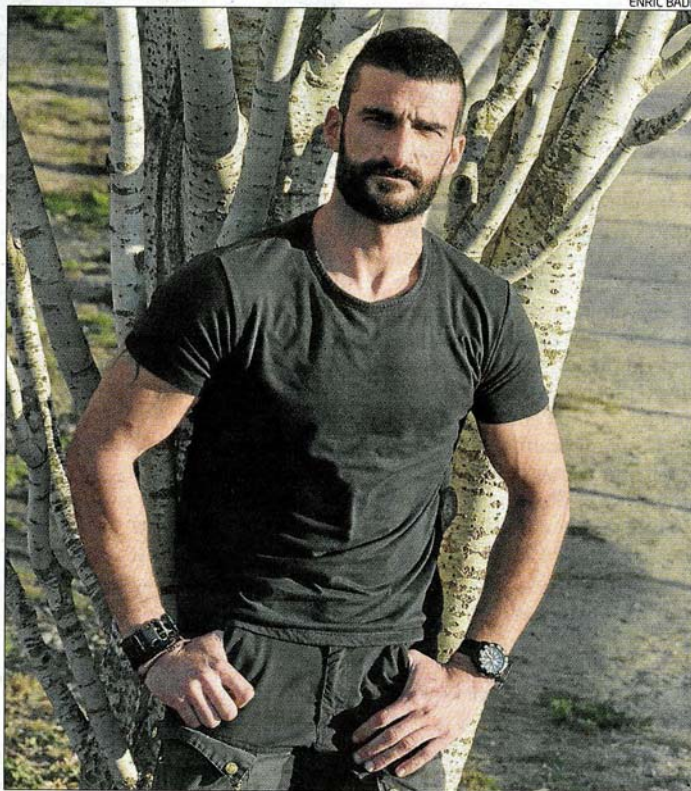
▶ L'aventurer vilanoví Carles Vico completa quatre dies de supervivència enmig de glaceres

ENRIC BADIA | MANRESA

■ Carles Vico ha completat la seva darrera aventura a les glaceres de Groenlàndia amb èxit. Ha estat quatre dies caminant sol, des d'un punt inhabitat, buscant el poble que era la seva destinació, amb la roba que portava posada, un ganivet per caçar i un encenedor. Ha passat fred, perquè va caure dues vegades per les esquerdes al gel que està generant el canvi climàtic. I moll, sense insolació perquè aquest dies és quan menys hores de sol tenen (unes cinc, i la resta és fosc), amb més dies de neu dels que preveïen els mapes meteorològics previs, l'aventura s'ha endurit. Però ahir a la tarda va tornar a casa. «Ha estat molt dur pel desglaç, però he aconseguit l'objectiu i tornar» afirmava ahir el protagonista.

Regió7 va parlar ahir breument amb Vico, al vespre, just quan acabava d'arribar a casa seva i es retrobava amb els seus fills. En la conversa telefònica se'l sentia content i assegurava que estava «satisfet» per haver acabat amb èxit. Buscava la duresa d'una prova de supervivència extrema, i la va trobar amb més severitat del que havia previst i imaginat.

El desgel, les altes temperatures, i els efectes del canvi climàtic estan fent estralls. «Els fiords estan esquerdatats, el gel no forma masses

Carles Vico, fa 10 dies, abans de marxar a la seva aventura

contínues i això complica molt la vida a la gent d'allà», explica Vico. Als autòctons, perquè no se'ls permet caçar la foca, que és un dels principals recursos que tenen, i a ell, perquè les esquerdes van fer-

lo caure un parell de vegades a les gèlides aigües. El primer cop parcialment, però el segon, de ple. Per sort en va poder sortir ràpidament. D'haver-s'hi estat uns minuts s'hi hauria jugat la vida, per-

què la fredor provoca un espessiment de la sang del cos humà i una elevada probabilitat de patir un problema cardíac irreversible.

Vico està «bé», notablement més prim segons el seu entorn, i amb alguns problemes de salut que avui ha de consultar amb el metge a causa del fred que va passar després de mullar-se.

Vico va fer un període ràpid d'aclimatació en un poble inuit (d'esquimals), per aprendre, sobretot, les arts de caça. Després el van deixar a 80 quilòmetres de distància del punt d'origen, enmig d'un espai absolutament blanc, desconegut i sense referents. I a partir d'aquí, sense menjar i amb estris molt essencials, com un ganivet i un encenedor, va haver de fer el camí de retorn.

L'expert aventurer vilanoví buscava tenir una experiència extrema, una proposta per posar el seu cos, i sobretot, el seu cap, al límit, perquè és a partir d'aquestes experiències úniques que elabora les seves tesis per superar els problemes del dia a dia, per aprofundir en l'autoconeixement personal. Havent tornat a casa, podrà iniciar aquest procés de valoració de l'experiència. I tindrà un record, segur, per al poble inuit que el va acollir, que «té moltes dificultats de supervivència a causa del canvi climàtic i el desglaç».